

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.900 van 17 juni 2002
in de zaak A. 83.667/IX-1786.**

In zake : Francis WILLIO,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8b.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Francis WILLIO op 21 april 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 4 maart 1999 waarbij Marc RUBENS wordt benoemd tot procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GOUBERT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. RONSE, die loco advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De vacature van de betrekking van procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1998.

1.2. Vijf personen stellen zich kandidaat, waaronder verzoeker en Marc RUBENS. Beide zijn advocaat-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen.

1.2.1. Het adviescomité geeft op 2 december 1998 over verzoeker een “éénparig gunstig advies met voorbehoud”. Dat voorbehoud houdt blijkbaar verband met de als volgt luidende rubriek “diverse toelichtingen” :

"- Het is een vaststaand gegeven dat de kandidaat over een uitgebreide beroepservaring beschikt doch er wordt gevreesd dat zijn algemene houding en voorkomen in zijn nadeel zouden werken.

Derhalve rijzen twijfels omtrent de uitbouw van een goede samenwerking met de parketdiensten en de andere gerechtelijke diensten.

- De kandidaat wordt geprezen omwille van zijn intellectuele kwaliteiten en juridische onderlegdheid. Bovendien is het professionele verloop van zijn carrière, eerst als advocaat, later als eerste-lijnsparquetmagistraat en thans als advocaat-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen een goede

voorbereiding voor het beoogde ambt. Kandidaat geeft toe tijdens zijn loopbaan niet veel overleg te hebben (moeten/kunnen) plegen met zijn medewerkers. De kandidaat legt de nadruk op 'tucht en orde' en voor hem zijn hiërarchische structuren en kanalen erg belangrijk en behoren ze strikt gevolgd te worden. Nochtans insisteert de kandidaat op het belang van het uitbouwen van goede collegiale contacten.

- Het grote probleem waarmee de kandidaat in de toekomst steeds zal geconfronteerd worden, zal precies bestaan in de juiste afweging tussen het juridisch doorwrochte opzoekingswerk en het intuïtief aanvoelen van het gepaste beslissingsmoment".

1.2.2. Verzoeker dient op 9 december 1998 een bezwaarschrift in. Nadat hij is gehoord wordt het "éénparig gunstig advies met voorbehoud" bevestigd doch vervangt het Adviescomité de rubriek "diverse toelichtingen" door de volgende tekst :

"Het is een vaststaand gegeven dat de kandidaat over een uitgebreide beroepservaring beschikt doch er wordt gevreesd dat zijn algemene houding en voorkomen -zoals aangehaald in de rubrieken hierboven onder 'Collegialiteit en stiptheid' en 'Houding en voorkomen'- in zijn nadeel zouden werken. Derhalve rijzen twijfels omtrent de uitbouw van een goede samenwerking met de parketdiensten en de andere gerechtelijke diensten.

De kandidaat wordt geprezen omwille van zijn intellectuele kwaliteiten en juridische onderlegdheid. Bovendien is het professionele verloop van zijn carrière, eerst als advocaat, later als eerste-lijnsparquetmagistraat en thans als advocaat-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen een goede voorbereiding voor het beoogde ambt hoewel uit de gesprekken -ter gelegenheid van zijn kandidatuurstelling en uit zijn hoger beschreven persoonlijkheidsstructuur- gebleken is dat hij in zijn loopbaan weinig overleg heeft gepleegd met zijn medewerkers.

De kandidaat legt enerzijds de nadruk op 'tucht en orde' en voor hem zijn hiërarchische structuren en kanalen erg belangrijk en behoren ze strikt gevolgd te worden maar anderzijds insisteert de kandidaat op het belang van het uitbouwen van goede collegiale contacten.

Het grote probleem waarmee de kandidaat in de toekomst zal geconfronteerd worden, zal precies bestaan in de juiste afweging tussen het juridisch doorwrochte opzoekingswerk en het intuïtief aanvoelen van het gepaste beslissingsmoment (zoals toegelicht in de rubriek 'Werkritme en besluitvaardigheid').

Voor het overige bevestigt dit adviescomité de motieven en de eindbeslissing van het adviescomité van 2 december 1998".

1.3. Op 2 december 1998 verleent het adviescomité over Marc RUBENS eveneens een "éénparig zeer gunstig advies met voorbehoud", dat gesteund is op het in de rubriek "diverse toelichtingen" vermeld gegeven dat de kandidaat een gebrek heeft aan kennis van de medewerkers en de concrete werking en noden van het parket te Hasselt en dat het verblijven op een uur afstand van de zetel van dat parket, waardoor er minder voeling is met wat leeft in de plaatselijke gemeenschap, een probleem kan zijn voor de uitoefening van de functie.

1.4. Bij het bestreden koninklijk besluit van 4 maart 1999 wordt Marc RUBENS benoemd tot procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt. De determinerende motieven ervan luiden als volgt :

"Overwegende dat de heer RUBENS Marc, advocaat-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat hij niet beschikt over de hoogste anciënniteit onder de kandidaten; dat bij de benoemingen tot gerechtelijke ambten de anciënniteit evenwel niet het enige criterium voor een bevordering is; dat andere verdiensten en andere hoedanigheden van de kandidaten eveneens dienen te worden afgewogen, zeker wanneer daarbij elementen als visie op organisatie, leiding geven en verscheidenheid in ervaring kunnen worden overwogen;

Overwegende dat hij een éénparig zeer gunstig advies verkreeg van het adviescomité met voorbehoud weliswaar met betrekking tot enerzijds zijn verblijfplaats en anderzijds zijn gebrek aan kennis van het parket te Hasselt;

Overwegende dat het advies wijst op het feit dat de heer RUBENS Marc verblijft op één uur afstand van de zetel van het parket waarvoor hij postuleert; dat het verblijf binnen het gerechtelijk arrondissement geen voorafgaande benoemingsvoorwaarde is; dat dit element dus niet kan in aanmerking worden genomen bij het onderzoek van de titels en verdiensten van de kandidaten;

Overwegende dat hij zich door dit éénparig zeer gunstig advies positief onderscheidt van het merendeel van de andere kandidaten;

Overwegende dat betrokkene zich bovendien van meerdere andere kandidaten onderscheidt door zijn scherpe intelligentie en uitgebreide parate juridische kennis, door zijn opmerkelijke taalvaardigheid, door zijn hoog werkritme, enthousiaste taakvervulling en snelle en accurate besluitvorming die de efficiëntie ten goede komt;

Overwegende dat de heer RUBENS Marc gekend is als een correct en minzaam magistraat; dat hij geenszins afstandelijk overkomt; dat hij daarentegen zeer contactvaardig is en vlot omgaat met collega's en medewerkers, wat ongetwijfeld een groot voordeel zal betekenen bij de uitbouw van een goede samenwerking zowel binnen de diensten als met andere gerechtelijke en niet-gerechtelijke organisaties;

Overwegende dat uit het advies van het adviescomité blijkt dat hij beschikt over een uitgesproken verantwoordelijkheidszin; dat hij zich een helder en correct beeld heeft gevormd over de invulling van de opdracht van procureur des Konings; dat hij bij het omschrijven van zijn visie ter zake, zich op positieve wijze onderscheidt van de andere kandidaat met een éénparig zeer gunstig advies door de bijzondere aandacht die hij besteedt niet alleen aan de interne organisatie van het openbaar ministerie maar ook aan de noodzakelijke contacten met de zetelende magistratuur en de externe actoren zoals de politiediensten en de balie;

Overwegende dat de heer RUBENS Marc zich verder onderscheidt van dezelfde andere kandidaat door zijn ervaring als hoofd van de dienst Enquêtes van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten waardoor hij ongetwijfeld een doeltreffend inzicht, ook inzake de praktijk op het werkveld, heeft kunnen verwerven over de werking van de verscheidene politiediensten, wat van nut zal zijn bij de implementatie van de geplande politiehervorming;

Overwegende dat hij nuttige ervaring heeft in leiding geven, onder meer bij de enquêtedienst van voormeld Comité waar hij bovendien blijkt heeft gegeven van snelle besluitvorming; dat een juiste visie over management, werkorganisatie en leiding van diensten tevens tot uiting komt in zijn belangstelling voor de werksituatie van de rechtbank, het parket en het personeel; dat hij zich daarbij andermaal positief onderscheidt door een juiste

vraagstelling over hedendaagse managementstechnieken zoals werklasmeting en flexibiliteit bij de taakverdelingen;

Overwegende dat betrokkene minder bekend is met de werking van het parket waarvoor hij postuleert en zich daardoor onderscheidt van de andere kandidaat met een éénparig zeer gunstig advies; dat hij evenwel kan bogen op meerdere externe ervaringen zowel binnen de organisatie van het openbaar ministerie op het niveau van het parket-generaal als inzake de politiediensten; dat hij zodoende een externe en overzichtelijke kijk heeft kunnen verkrijgen op de werking van een lokaal parket; dat de mindere vertrouwdheid met het betrokken parket bovendien moet worden genuanceerd vermits dit parket immers ressorteert onder het parket-generaal waarvan de heer RUBENS deel uitmaakt; dat in het perspectief van de door de wetgever vooropgestelde integratie van de parketdiensten het feit te hebben gefunctioneerd binnen een parket-generaal geenszins als een negatief gegeven kan worden aanzien; dat dit daarentegen kan bijdragen tot een grotere osmose tussen de parketten;

Overwegende dat de inbreng van vernieuwende externe ideeën ten goede kan komen aan de werking van een parket bij een rechtbank van eerste aanleg; dat de door de heer RUBENS Marc ontwikkelde visies ter zake een gepast antwoord kunnen bieden; dat zijn rijke en gevarieerde ervaring daarvoor afdoende garanties biedt;

Overwegende dat om de voormelde redenen van externe inbreng, gepaard gaande met een doeltreffende ervaring en visie op de organisatie en op de leiding van een parket, met een snelle en efficiënte besluitvorming en om redenen van vlot contact en omgang, het aangewezen is de voorkeur te geven aan de kandidatuur van de heer RUBENS Marc".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de verplichting tot vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten; dat hij betoogt dat de standplaatsvereiste weliswaar geen voorafgaande benoemingsvereiste is doch dat het feit dat hij gedomicilieerd is te Hasselt bij de beoordeling betrokken had dienen te worden en in zijn voordeel speelt, dat voorbijgegaan wordt aan het feit dat hij nuttige ervaring bezit in het leiding geven, vermits hij toezicht uitoefent op de vorderingen voor de kamer van inbeschuldigingstelling en de procureur-generaal verving van 6 tot 9 april 1999 en van 1 tot 15 augustus 1999 - ook de vorige jaren, terwijl enkel aandacht wordt besteed aan het feit dat de benoemde kandidaat wat dat betreft ervaring had bij de enquêtedienst van het Vast comité van Toezicht bij de politiediensten, dat hij op het vlak van intelligentie, kennis, capaciteiten en werkritme even goed scoort als de benoemde en dat het bezwaar geformuleerd door het Adviescomité volgens welk hij niet steeds tot een snelle besluitvorming komt, moeilijk ernstig kan worden genomen, daar een lid van de rechterlijke macht in de eerste plaats zijn beslissingen juridisch stevig moet onderbouwen, eerder dan intuïtief te reageren, en dat voorts een "opmerkelijke taalvaardigheid" geen criterium is dat verband houdt met het belang van de dienst;

2.1.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel betwist dat de vergelijking met kennis van zaken en objectief zou zijn gebeurd; dat hij aanvoert dat het advies over Marc RUBENS nochtans een voorbehoud bevat inzake de verplichte standplaats en de kennis van het parket te Hasselt en het stand-by zijn en aldus niet geacht kan worden “zeer gunstig” te zijn geweest, dat aldus zowel het Adviescomité als de verwerende partij meer welwillendheid hebben getoond voor Marc RUBENS en diens kwaliteiten als kandidaat hebben gemaximaliseerd terwijl ze die van verzoeker hebben geminimaliseerd, dat in het bestreden besluit enkel verwezen wordt naar "de andere kandidaat met een eenparig zeer gunstig advies", dat de kwaliteiten van de benoemde, "correct en minzaam", "niet afstandelijk" en "zeer contactvaardig", vrijblijvende beschouwingen en stijlformules zijn en dat de verwijten naar verzoeker gericht, zeer vaag zijn, onvoldoende bewezen en te subjectief;

2.1.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn derde middel de schending aanvoert van artikel 259ter, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek; dat hij stelt dat de verwerende partij aan een zogezegd zeer gunstig advies niet automatisch een voorrang moet toekennen, dat zij niet enkel de kandidaten met een zeer gunstig advies mag vergelijken, maar alle kandidaten met een gunstig advies bij de beoordeling moet betrekken;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het eerste tot het derde middel samen beantwoordt; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord, na eraan te hebben herinnerd dat zijn vertrouwdsheid met het parket te Hasselt in aanmerking had moeten worden genomen en dat de verwerende partij er zich niet mocht toe beperken enkel degenen die een “zeer gunstig” advies hadden gekregen met elkaar te vergelijken, wat de zes gehanteerde beoordelingscriteria stelt :

“B. De verwerende partij houdt voor dat op het vlak van de vergelijking van de zes beoordelingscriteria vier van de zes criteria gunstiger zouden zijn geweest voor de benoemde kandidaat.

Er moet worden opgemerkt dat wat de rubriek "intelligentie en creativiteit" betreft, de beoordeling gelijkwaardig is. Volgens het adviescomité beschikt de heer RUBENS over een scherpe intelligentie en een uitgebreide parate juridische kennis. Verzoeker beschikt, steeds volgens het adviescomité, over een bijzonder scherpzinnige intelligentie. Tevens getuigt hij van een uitgebreide parate juridische kennis die hem toelaat "ad rem" te reageren telkens zich juridische knelpunten voordoen.

Over de heer RUBENS wordt nog een negatief element ter kennis gebracht namelijk dat hij zich bij de aanvang van zijn loopbaan moeilijk kon profileren. Dergelijke enigszins negatieve beoordeling ontbreekt bij verzoeker. Wat de heer

RUBENS betreft wordt verwezen naar de zittingen van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen en het Hof van Assisen.

Deze elementen zijn niet relevant met het oog op het optreden als Procureur des Konings.

Inzake "taalkennis en -vaardigheid" schrijft men omtrent verzoeker dat hij een bijzondere zorg heeft voor zijn geschreven teksten en de Franse taal ruimschoots beheerst. Dit is niet het geval voor de benoemde kandidaat. Opnieuw wordt voor deze laatste verwezen naar diens optreden voor het Hof van Assisen. Dergelijk optreden veronderstelt uiteraard een ander soort taalgebruik dan datgene dat door de Procureur des Konings wordt gehanteerd. Overigens is er te Hasselt geen Hof van Assisen.

Inzake "verantwoordelijkheidszin" is er evenmin een doorslaggevend verschil. Beide kandidaten hebben een uitgesproken verantwoordelijkheidszin.

Wat betreft "werkritme en besluitvaardigheid" wordt opnieuw, voor wat de heer RUBENS betreft, verwezen naar diens optreden voor het Hof van Assisen, en naar diens functie van hoofd van de dienst enquêtes bij het comité P. Noch het ene, noch het andere is relevant voor het ambt van Procureur des Konings te Hasselt.

Wat de rubriek "collegialiteit en stiptheid" betreft, moet worden opgemerkt dat deze omtrent de heer RUBENS zeer weinig gemotiveerd is.

Inzake "houding en voorkomen" wordt voor de heer RUBENS opnieuw verwezen naar diens optreden als openbaar ministerie, op correctionele zittingen of voor het Assisenhof.

Omtrent verzoeker wordt niets negatiefs gezegd. Het enige wat het adviescomité doet is te zeggen dat verzoeker "soms een té zelfzekere indruk geeft en zich uitwendig affirmeert als te zelfbewust".

Onder de rubriek "diverse toelichtingen" zegt het adviescomité dat de heer RUBENS in aanmerking "kan" komen voor leidinggevende functies. Opnieuw wordt verwezen naar diens functie in de schoot van het comité P.

Inzake verzoeker worden een aantal positieve, objectieve elementen aan het licht gebracht. Hij beschikt over een uitgebreide beroepservaring. Hij wordt geprezen omwille van zijn intellectuele kwaliteiten en juridische onderrichtheid. Zijn carrièreverloop is een goede voorbereiding voor het beoogde ambt.

De gebeurlijk negatieve gegevens zijn zeer subjectief, en zelfs hypothetisch. Als voorbeeld kan worden aangehaald dat er volgens het adviescomité 'wordt gevreesd dat zijn algemene houding en voorkomen in zijn nadeel zouden werken'. Het adviescomité laat twijfels rijzen omtrent de uitbouw van een goede samenwerking met de parketdiensten en de andere gerechtelijke diensten. Uit gesprekken zou gebleken zijn dat verzoeker in zijn loopbaan weinig overleg heeft gepleegd met zijn medewerkers. Het adviescomité schijnt verzoeker te verwijten dat hij belang hecht aan hiërarchische structuren en kanalen.

C. Wat het advies omtrent verzoeker betreft zijn er een aantal tegenstrijdigheden. Men stelt dat verzoeker over een uitgebreide parate juridische kennis beschikt die hem toelaat "ad rem" te reageren telkens wanneer zich juridische knelpunten voordoen. Anderzijds zegt het adviescomité dat verzoeker de indruk wekt niet steeds tot een snelle besluitvorming te kunnen overgaan.

Het adviescomité omschrijft verzoeker als correct, hoffelijk, afstandelijk, beschaafd, voorkomend en vriendelijk. Daaraan wordt echter een zeer subjectief element toegevoegd, namelijk dat hem soms een "hautaine houding" wordt verweten. Ook geeft verzoeker een "te zelfzekere indruk". Dit laatste staat in tegenstelling tot de vaststelling dat verzoeker de indruk wekt niet steeds tot een snelle besluitvorming te kunnen overgaan. Iemand die niet tot snelle besluitvorming overgaat kan moeilijk een zelfzekere indruk geven, en omgekeerd."

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste, tweede en derde middel de wijze waarop de verwerende partij de titels en verdiensten van verzoeker vergeleken heeft met die van de benoemde kandidaat kritiseert; dat het dus aangewezen is die middelen samen te behandelen;

2.1.3.1. Overwegende dat vooraf er op gewezen dient te worden dat het de Raad van State niet toekomt, in de plaats van de benoemende overheid, de vergelijking van de titels en verdiensten over te doen; dat hij enkel kan nagaan of die overheid haar beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden; dat bovendien in aanmerking moet worden genomen dat de bestreden benoeming geschied is aan de hand van adviezen over de kandidaten verleend door het betrokken Adviescomité, waaraan de wetgever een bijzonder belang blijkt te hebben gehecht; dat, zoals de Raad van State reeds heeft opgemerkt in zijn arresten nrs. 80.032, ZEGERS, van 3 mei 1999, 80.250 GOVAERTS, van 17 mei 1999, 82.644, BOGAERT, van 4 oktober 1999, en 88.425, MEYNS, van 29 juni 2000, de benoemende overheid, mede gelet op de samenstelling van dat adviescomité, over bijzonder stringente redenen moeten kunnen beschikken om van het advies van het comité af te wijken; dat te dezen op het eerste gezicht kan worden vastgesteld dat de benoemende overheid niet van dat advies is afgeweken, althans niet in zoverre zij de voorkeur heeft gegeven aan een kandidaat met een “zeer gunstig” advies daar waar het voor verzoeker slechts “gunstig” was, zij het dat voor beiden een voorbehoud werd gemaakt; dat het hier dus aan verzoeker toekomt de stringente redenen aan te wijzen waarom de benoemende overheid in dat opzicht van die adviezen had dienen af te wijken;

2.1.3.2. Overwegende dat in de eerste plaats verzoeker, in zijn eerste middel en tweede middel, blijkt te stellen dat het ten aanzien van de benoemde kandidaat gemaakte voorbehoud omtrent zijn huidige woonplaats buiten het arrondissement Hasselt zwaarder had moeten doorwegen en meer bepaald de balans had moeten laten doorslaan in het voordeel van hemzelf, die wel in het betrokken arrondissement gedomicilieerd is;

2.1.3.3. Overwegende dat de verwerende partij wat dat betreft terecht opmerkt dat de woonplaatsverplichting geen voorafgaande benoemingsvoorwaarde uitmaakt en dus ook geen determinerend criterium kan uitmaken bij het beoordelen van de kandidaten; dat weliswaar kan worden aangenomen dat -in tegenstelling tot wat in het bestreden koninklijk besluit staat- het gegeven van het vertrouwd zijn met

de plaatselijke toestand een rol kan spelen bij de afweging van de titels en verdiensten van de kandidaten, maar niet de hoofdrol, zeker niet in de betekenis die verzoeker daaraan geeft, te weten dat door dat voorbehoud de beoordeling van Marc RUBENS door het adviescomité eigenlijk te herleiden zou zijn tot een louter “gunstig” advies; dat het adviescomité de voornoemde kandidaat uitdrukkelijk “zeer gunstig” adviseert; dat, indien verzoeker die redenering consequent doortrekt, het bij zijn eigen kandidaatstelling gemaakte voorbehoud dan overigens “ongunstig” zou moeten betekenen;

2.1.3.4. Overwegende dat ter zake de benoemende overheid een keuze diende te maken tussen vijf kandidaten, waarvan twee een unaniem zeer gunstig advies hadden verkregen en drie een unaniem gunstig advies; dat aldus de benoemende overheid terecht bijzondere aandacht heeft geschonken aan de vergelijking van de kandidaten met een eenparig zeer gunstig advies, ook al ontslaat dat haar niet ervan aandacht te hebben voor alle kandidaten; dat kan worden vastgesteld dat het bestreden besluit ook een aantal motieven bevat die op de vergelijking met de andere kandidaten slaan, zodat het niet opgaat te stellen dat de benoemende overheid de op haar rustende verplichting om de titels en verdiensten van alle kandidaten te vergelijken niet is nagekomen;

2.1.3.5. Overwegende dat het bestreden besluit als kwaliteiten van Marc RUBENS, geput uit het advies van het Adviescomité, onder meer aanhaalt dat deze tot een snelle en accurate besluitvorming in staat is, dat hij vlot omgaat met zijn collega's en medewerkers en ervaring heeft in het leiding geven en organiseren, terwijl ten aanzien van verzoeker dat Comité geoordeeld had -voornamelijk in verband met zijn voorbehoud- dat hij minder goed kon samenwerken met anderen en dat kon worden betwijfeld of hij in staat zou zijn een juiste afweging te doen tussen “het juridisch doorwrochte opzoekingswerk en het intuïtief aanvoelen van het gepaste beslissingsmoment”;

2.1.3.6. Overwegende dat het nogal evident voorkomt dat de Procureur des Konings, die aan het hoofd staat van een parket, behalve dat hij een bekwaam jurist moet zijn, vooral over de capaciteit van het leiding geven moet beschikken en dat daarvoor de in het bestreden besluit in het licht gestelde kwaliteiten van organiseren, samenwerken en op het gepaste moment knopen kunnen doorhakken van primordiaal belang zijn; dat de hoge juridische kwaliteiten van verzoeker niet worden betwist, maar dat ook Marc RUBENS op dat vlak zeer goed werd beoordeeld; dat het Adviescomité redelijkerwijze dan ook de geschiktheid van de

voornoemde hoger kon schatten dan die van verzoeker en de benoemende overheid de mening kon zijn toegedaan dat de zoëven aangehaalde kwaliteiten de doorslag moesten geven; dat verzoeker weliswaar aanvoert dat hij ook ervaring heeft in het leiding geven, doch de gegevens die hij daarvoor aanvoert niet zo zwaar wegen: een vervanging van de Procureur-generaal die slechts enkele weken geduurd heeft en toezicht op de vorderingen voor de kamer van inbeschuldigingstelling, waarbij niet verduidelijkt wordt in hoeverre zulks leiding geven impliceert;

2.1.4. Overwegende mitsdien dat het eerste tot het derde middel niet gegrond zijn;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel en van het vermoeden van onschuld, alsmede machtsafwending; dat hij betoogt dat in het benoemingsbesluit teveel rekening wordt gehouden met de activiteiten van de benoemde bij de Dienst Enquêtes van het Comité P, dat die activiteiten niet of onvoldoende blijken uit het advies en dat dus blijkbaar op andere informatie een beroep werd gedaan; dat verzoeker voorts opmerkt dat de procureur-generaal in een brief van 13 november 1998 gericht tot de minister een oordeel geeft over verzoekers optreden in de "Securitas"-zaak, dat hij niet de kans heeft gekregen op die brief te reageren, dat aldus het gelijkheidsbeginsel is geschonden, zomede het vermoeden van onschuld vervat in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (E.V.R.M.), en dat het gunstig advies met voorbehoud het gevolg is van die brief, wat de conclusie wettigt dat een verdoken tuchtsanctie werd genomen d.w.z. machtsafwending;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat wel degelijk geput werd uit het advies en dat hieruit de nuttige ervaring in leiding geven, het inzicht in de werking van de politiediensten en de eigenschap van snelle besluitvorming zijn gebleken; dat zij wat betreft de brief van de procureur-generaal stelt dat deze geen deel uitmaakt van het administratief dossier, dat er geen rekening mee werd gehouden bij de benoeming en dat verzoeker geen enkel gegeven aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er sprake is van een verkapte tuchtmaatregel;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betwijfelt of de minister de inhoud van de voormelde brief niet meer zou hebben gekend; dat hij benadrukt dat de procureur-generaal de brief heeft geschreven, dat

zij zetelt in het Adviescomité, dat zij verslag heeft uitgebracht over de titels en verdiensten en een beslissende rol heeft gespeeld bij het geven en het neerschrijven van het advies;

2.2.4.1. Overwegende dat het verslag van de procureur-generaal van 13 november 1998 opgesteld werd op verzoek van de minister van Justitie, waar deze diende te antwoorden op interpellatieverzoeken in het Parlement ingediend aangaande de zogenaamde "Securitas"-zaak; dat dit verslag bijgevolg niet werd geredigeerd speciaal met de bedoeling verzoeker te treffen op een ogenblik waarop hij kandidaat was voor het ambt van procureur des Konings; dat overigens de procureur-generaal tegelijk een afschrift van haar persoonlijk antwoord aan de minister naar verzoeker heeft gezonden, zodat deze alleszins in de mogelijkheid verkeerde om te reageren, wat hij niet heeft gedaan, ofschoon hij nu aanvoert dat hij niet de kans heeft gehad om "op een adequate wijze die elementen te weerleggen"; dat ook in zijn bezwaarschrift van 9 december 1998, na het eerste advies van het Adviescomité, verzoeker nergens gealludeerd heeft op het verslag van 13 november 1998 waarvan hij nu stelt dat het de benoemende overheid en het Adviescomité zou hebben beïnvloed, noch op de persoon van de procureur-generaal waaromtrent hij nu insinueert dat zij het Adviescomité op beslissende wijze zou hebben gestuurd; dat overigens kan worden vastgesteld dat het verslag van 13 november 1998 geen deel uitmaakt van het benoemingsdossier dat aan het Adviescomité werd voorgelegd en het bijgevolg het oordeel van dit Comité niet kon beïnvloeden;

2.2.4.2. Overwegende wat betreft de verwijzing in de motivering van het bestreden besluit naar de functie van hoofd van de Dienst Enquêtes van het Comité P, dat luidens artikel 259ter, § 6, van het Gerechtelijk Wetboek zoals het destijds gold, de Comités alle inlichtingen kunnen inwinnen die zij noodzakelijk achten voor het uitbrengen van een advies; dat voorts de benoemde kandidaat zelf ook verwezen heeft naar de uitoefening van die functie en het belang van die ervaring voor het uitoefenen van een leidinggevend ambt binnen de magistratuur; dat in het benoemingsbesluit de ervaring in het leiding geven als hoofd van die Dienst, het daardoor verworven inzicht in de werking van de politiediensten, de noodzaak tot snelle besluitvorming in die functie, mede betrokken werden in de motivering van de keuze; dat die betrokkenheid niet onredelijk genoemd kan worden en tevens verband houdt met het belang van de dienst; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.